

Antoni Smoliński, Sławomir Żółkowski

Ruda Tarnowska, st. 1, "Kopiec", gm.
Wilga, woj. siedleckie, AZP 66-70/7

Informator Archeologiczny : badania 30, 87

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Opatowice, st. 35, gm. ~~Rabiejów~~ Kujawski, woj. wrocławskie	patrz: neolit
Ożarów Mazowiecki, st. II, gm. loco, woj. warszawskie	patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich
Podlodów st. 2, gm. Łaszczów, woj. zamojskie	patrz: neolit
Podłęże, st. 12, gm. Niepołomice, woj. krakowskie	patrz: neolit
Pokrzywnica, st. 1, gm. Pawłów, woj. kieleckie	patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich
Przystanki, st. 5, gm. Szamotuły, woj. ~~pomorskie~~	patrz: neolit
Puławy-Włostowice, st. 3, gm. loco, woj. lubelskie	patrz: wczesne średniowiecze
Radojewice, st. 29, gm. Dąbrowa Biskupia, woj. bydgoskie	patrz: neolit
Rakszawa, st. 12, gm. loco, woj. rzeszowskie	patrz: neolit
RUDA TARNOWSKA, st. 1 „Kopiec”, gm. Wilga, woj. siedleckie, AZP 66-70/7	<ul style="list-style-type: none"> - ślady osadnictwa neolitycznego - ślady osadnictwa z wczesnej oraz środkowej i późnej (?) epoki brązu - domniemane grodzisko kultury łużyckiej (okres halszacki) weryfikacja negatywna <p>Ratowniczo-weryfikacyjne badania wykopaliskowe w związku z dużą wybiórką piasku oraz intensywnymi procesami eolicznymi niszczącymi stanowisko, przeprowadzone w dniach od 16 do 31 lipca przez mgr Antoniego Smolińskiego (PHU ANWIT) i Sławomira Żółkowskiego. Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 0,54 ara.</p> <p>Na powierzchni znaleziono niewielkie ilości ceramiki starożytnej, zaś w profilach wybie-rzysk zaobserwowano ślady obiektów przestrzennych. W miejscu zaciemnień założono wykop, w którym odślonięto: 1) nieregularne, płytkie jamy o miąższości do 0,10 m, których wypełnisko składało się z piasku wydmowego przemieszanego ze spalenizną lub rozłożonymi szczątkami organicznymi; 2) obiekt nr 1 o średnicy 1,5 m, miąższości 0,40 m, w przekroju nieckowaty, którego wypełnisko stanowiła ciemnoszara ziemia; 3) warstwę żółtego piasku o miąższości 0,12 m, nasypaną na obiekt nr 1; 4) jasnobrązowy piasek z brunatnymi wytrąceniami, zalegający warstwą o miąższości 0,05–0,40 m na całej powierzchni wykopu; 5) żółto-brązowy piasek zalegający pod warstwą nr 4, o takiej jak ona strukturze, lecz o jaśniejszym odcieniu, miąższości od 0,10 do 0,30 m; 6) jasnożółty piasek calcowy. Materiał zabytkowy (20 fragmentów ceramiki) pochodził niemal w całości z warstwy nr 4, tylko jeden zabytek zlokalizowany został w obrębie obiektu 1. Po analizie materiał ceramiczny wydatowano wstępnie na wczesną epokę brązu (15 fragmentów ceramiki), neolit (1 fragment ceramiki) oraz epokę brązu (3 duże fragmenty ceramiki). Przeprowadzone badania upoważniają do wniosku, że stanowisko nie było grodziskiem ani osadą obronną. Pozostałości dawnego osadnictwa w postaci znacznej ilości ceramiki oraz grubej warstwy kulturowej notowane w latach 20. naszego wieku zostały niemal całkowicie zniszczone w wyniku rozwiania wydmy, eksploatacji piasku oraz wielokrotnego przekopania tego miejsca w czasie funkcjonowania tu cmentarza wojennego (1914–1918) i podczas II wojny światowej, gdy zlokalizowano tu punkt obserwacyjny Armii Czerwonej.</p> <p>Materiały i dokumentacja przechowywane są w PSOZ w Siedlcach. Badania nie będą kontynuowane.</p>